

основними напрямками розвитку цивільної відповідальності є наступні: а) відповідність сучасному розвитку суспільства, держави і права; б) посилення ефективності, дієвості та прозорості реалізації права; в) сприяння ефективності захисту соціально-економічних і, передусім, цивільних прав.

Безумовно, законодавче врегулювання питань, пов'язаних із реформуванням цивільного законодавства, та запровадження шляхів їх вирішення забезпечать реальне підвищення ефективності захисту соціально-економічних і, передусім, цивільних прав.

Таким чином, в сучасних євроінтеграційних умовах Україна потребує правильного й розумного реформування цивільного законодавства України, адже цивільне право відіграє досить важливу роль в механізмі захисту прав людини, а отже у перетворенні України на правову, демократичну державу.

Бібліографічні посилання:

1. Заєць А.П. Правова держава в Україні: концепція і механізми реалізації: автореф. дис... д-ра юрид. наук: 12.00.01 / А.П. Заєць ; Київ. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 1999. – 36 с.

Корнієнко О.М.

студент групи М-ЮД-721
юридичного факультету ДДУВС

Науковий керівник:

Тимченко Л. М.
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
юридичного факультету ДДУВС

ПИТАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Вже довгий час питання соціального забезпечення займає важливе місце серед наукових розробок. Ця тема буде актуальною завжди, адже дуже тісно торкається людини та її життєдіяльності.

Останні події в Україні розширили сферу дії системи соціального захисту. Виникла потреба поліпшити соціальний захист військовослужбовців та інших учасників антитерористичної операції. Проте сьогоднішній рівень соціального захисту військовослужбовців негативно позначається на якісному складі війська, знижує мотивацію, породжує невдоволення та інші, не менш важливі проблеми.

Насамперед, слід визначити, що мається на увазі під «соціальним забезпеченням». Питанням соціального забезпечення свого часу займалися багато науковців, серед них: Л.В. Забелін, В.С. Андрєєв, Н.А. Семашко, Р.І. Іванова В. А. Ачаркан, К. С. Батигін, М. О. Буянова та інші.

Термін “соціальне забезпечення” офіційно закріплений у міжнародному Пакті про економічні, соціальні та культурні права, ухвалений Генеральною Асамблеєю ООН 16 грудня 1966 року та означає форму матеріального забезпечення, непрацездатних. У ньому йдеться про те, що “держави визнають право кожної людини на соціальне забезпечення” [1]. В Україні термін “соціальне забезпечення” застосовуються в Концепції соціального забезпечення громадян України та інших нормативно-правових актах України[2].

За Андрєєвим право соціального забезпечення - це система правових норм, встановлених державою, які регулюють пенсійні та деякі інші відноси ни щодо забезпечення літніх громадян, та в разі непрацездатності, державну допомогу сім'ям з дітьми, а також тісно пов'язані з ними процедурні відносини зі встановлення юридичних фактів і з вирішення спорів” [3, с.35].

Забелін під соціальним забезпеченням розуміє частину заробітної плати робітничого класу, а також сукупність окремих актів, заходів, настанов, тобто діяльність людей, спрямовану на підтримання стабільності майнового становища пролетаріату при настанні тих небезпек, які йому загрожують [4, с.47].

За Семашко соціальне забезпечення - види матеріальних благ та послуг, що отримали громадяни від суспільства у безоплатному порядку[5, с.31].

Р.Г. Іванова визначає соціальне забезпечення як форму розподілу, яка гарантує громадянам на умовах, встановлених в законі, нормальний рівень життєвого і культурного стандарту шляхом винагороди за працю в старості при втраті працездатності та годувальника, з метою охорони здоров'я, материнства та дитинства, при потребі в інших видах соціальної захищеності шляхом справедливого розподілу державою при участі громадських організацій і трудових колективів, фондів соціального забезпечення, що утворюються без усіляких вирахувань із заробітку трудящих в основному за рахунок необхідного продукту суспільства [6, с.22].

На даний момент учасників антитерористичної операції віднесено до категорії учасників бойових дій, що надає їм право користуватися гарантіями соціального захисту ветеранів війни[7]. На Державну службу України у справах ветеранів війни та учасників антитерористичної операції покладено завдання соціального захисту ветеранів війни та учасників антитерористичної операції. Також на службу покладено завдання надання волонтерської допомоги: громадянам, які беруть участь у виконанні чи забезпеченні робіт, пов'язаних з проведенням антитерористичної операції, бойовими діями, збройним конфліктом, у тому числі в період здійснення догляду за хворими, інвалідами, самотніми, людьми похилого віку та іншими особами, які через свої фізичні, матеріальні чи інші особливості потребують підтримки та допомоги і проживають в районі проведення антитерористичної операції, бойових дій, збройного конфлікту.

Державна політика у цій сфері включає забезпечення їх адаптації та психологічної реабілітації, забезпечення санаторнокурортним лікуванням, технічними та іншими засобами реабілітації, забезпечення житлом ветеранів

війни, надання їм освітніх послуг, соціальної та професійної адаптації військовослужбовців, які звільняються з військової служби, інших учасників антитерористичної операції та осіб, звільнених з військової служби, організації їх поховання.

На сьогоднішній день збільшено розміри грошового забезпечення військовослужбовцям, які проходять військову службу за контрактом від восьми до десяти мінімальних заробітних плат; військовослужбовцям, які проходять військову службу за призовом під час мобілізації, встановлено виплату грошового забезпечення, як для військовослужбовців, які проходять військову службу за контрактом; надається одноразова грошова допомога у разі звільнення військовослужбовців, призваних на військову службу у зв'язку з мобілізацією - залежно від посади ця виплата становить від 4241 грн. до 9451 грн; встановлено новий рівень виплат грошової винагороди та визначено розмір додаткових винагород військовослужбовцям, які беруть безпосередню участь в АТО в умовах особливого періоду: за успішне виконання бойового завдання – від 50 до 300 мінімальних заробітних плат; за безпосередню участь у бойових діях – 1000 грн. на добу; за знищення різних видів ворожої військової техніки – від 20 до 100 мінімальних зарплат.

За працівниками, призваними на військову службу під час мобілізації, зберігаються (на особливий період, але не більше одного року) місце роботи, посада й компенсується середній заробіток на підприємстві, в установі, організації, в яких вони працювали на час призову незалежно від підпорядкування та форми власності. Виплата компенсацій здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України. Виплата пенсії пенсіонерам з-поміж військовослужбовців у разі призову їх на військову службу під час мобілізації не припиняється. При цьому після звільнення зі служби при виплаті пенсії враховуватиметься додаткова вислуга років. Громадян, призваних під час мобілізації, звільнено від штрафних санкцій за фінансовими, податковими зобов'язаннями (не нараховуються відсотки за користування кредитом) [9, с. 192].

Проблемою соціального захисту учасників АТО є відсутність ефективного механізму вирішення житлових проблем військовослужбовців-учасників АТО. Не відповідає потребам сьогодення система пільгового забезпечення військовослужбовців, ветеранів війни, учасників АТО та членів їхніх сімей.

Військовослужбовці-учасники АТО, які отримали статус (посвідчення) учасника бойових дій, мають право на користування пільгами, визначеними статтею 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Отже, створення дієвої та ефективної системи соціального захисту військовослужбовців є важливим та актуальним завданням держави. Люди, які нас захищають мають право на нормальне, забезпечене та щасливе життя. Саме ефективний механізм соціального захисту надасть таку можливість військовослужбовцям та їх сім'ям.

Бібліографічні посилання:

1. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права [Електронний ресурс]: від 19.10.1973 // Офіц. сайт Верхов. Ради України. - Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_042.
2. Постанова ВРУ Про проект Концепції соціального забезпечення населення України [Електронний ресурс]: від 21.12.1993 // Офіц. сайт Верхов. Ради України. - Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3758-12>.
3. Андреев В.С. Право социального обеспечения в СССР: Учебное пособие. - М.: Юрид. лит., 1987.
4. Забелин Л.В. Теория социального обеспечения. - М., 1924. - 116 с.
5. Семашко Н.А. Право на социальное обеспечение. - М., 1938. - 96 с.
6. Иванова Р.И. Правоотношения по социальному обеспечению в СССР. - М.: Изд-во Моек ун-та, 1986. - 176 с.
7. Закон України «Про внесення змін до статті 6 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» [Електронний ресурс] // Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1233-18>.
8. Кравченко М. В. Основні проблеми соціального захисту учасників АТО / М. В. Кравченко // Аспекти публічного управління. - 2015. - № 11-12. - С. 36-43. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/aplup_2015_11-12_7.
9. Донбас і Крим: ціна повернення : монографія / за заг. ред. В. П. Горбуліна, О. С. Власюка, Е. М. Лібанової, О. М. Ляшенко. – К. : НІСД, 2015. – 474 с.

Пришедько Ілля Дмитрович,
студент юридичного факультету
ДДУВС

Науковий керівник:

Аксютіна А.В.

старший викладач кафедри цивільно-
правових дисциплін ДДУВС

ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ БАНКІВСЬКОГО ВКЛАДУ

Безпосередні відносини між банками та клієнтами згідно з чинним законодавством України ґрунтуються на договірній основі, зокрема, на банківських правочинах (договорах). Стабілізація української економіки дозволила банкам розпочати та повною мірою здійснювати таку не другорядну функцію як залучення вільних коштів громадян і організації. У зв'язку з цим банками пропонується дедалі більше різних послуг за здійсненню вкладних операцій як громадян, так організацій. Так, важливе значення для формування активів банку, розвитку його підприємницької діяльності та відповідно